

Серия: Възпитанието 4
Тема: Библия или Интернет-1

Съдии 2:6-15

Дата: 23/07/2017г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр. Варна;
Бул. "Сливница 98/100

1. УВОД-

Прави ми впечатление, че много родители се ровят в интернет за съвети как да възпитават децата си. Интернет може да е полезен, но в него има и много измет. Никъде обаче, няма да видиш на някоя интернет страница да пише: Материалите тук са боклук! Затова ние трябва внимателно да подбираме какво консумираме от там.

(СЛАЙД 2)

В същото време откривам, че в църква много от вярващите са отличници в слушането и тройкаджии в практикуването. Ние сме готови да седим и 40 минути да слушаме проповед, каквато и да е, но когато излезем от църква, умът ни добре се е тренирал за да изтрие чутото и ние да си преминем през автоматичните врати като автоматично сме се освободили от „товара” на чутото. От там нататък не мога да коментирам, но ми се струва, че сърцата ни са заети с работа, заеми, ангажименти и много малко време за Бога. И така 6 дни!

Стария Завет дава едни много практични съвети. Ако ние само ги чуваме, без да им реагираме, има опасност историята да се повтори по свой си начин. Нека проследим за какво ни говори Словото.

(СЛАЙД 3) ТРИ ОПРЕДЕЛЯЩИ ТЕКСТА

Книгата Съдии очертава една граница. Границата между две поколения. Три стиха очертават много ярко тази граница:

(СЛАЙД 4)

7ст.- Съдии 2:7 И людетe служиха на Господа през всичките дни на Исуса и през всичките дни на старейшините, които преживяха Исуса, които видяха всичките велики дела, които Господ беше извършил за Израиля.

Поколението което беше станало свидетел на Божиите велики дела в историята на Израил и тези спомени ги държаха близо до живия Бог. Те живяха по времето на Исус Навин и старейшините управлявали по негово време. Това поколение служеха на Бога и Го почитаха. Те обаче умряха и останаха техните деца.

(СЛАЙД 5)10ст.- Съдии 2:10 Също и цялото това поколение се прибра при бащите си; а след тях настана друго поколение, което не знаеше Господа, нито делото, което беше извършил за Израиля.

Годините отминават . Родителите остаряват и умират. Остават децата на верните и богобоязливи Израилтяни. Тези деца обаче нямаха нещо важно! Те не познаваха Бога на родителите си. Те започнаха да служат на чужди и лъжливи богове. Липсата на вяра и познание спрямо живия Бог е важна ниша в живота на децата. Всеки лишен по една или друга причина от това знание, е осакатен духовно по определен начин. Осакатяване, което не се

забелязва лесно, но носи тежки последици в зрелите години на живота.

(СЛАЙД 6)

14ст-Съдии 2:14 И гневът на Господа пламна против Израиля, и Той ги предаде в ръката на грабители, които ги ограбиха; и предаде ги в ръката на околните им неприятели, така, щото не можаха вече да устоят пред неприятелите си.

Трития стих ни показва нормалната реакция на Бог при отстъплението на хората. Те са изложени на благоволенieto на врага. Враг и благоволение, са две несъвместими думи. Естествено за поколението отстъпило от Бог не може да се очаква нещо добро, защото отхвърляйки Бога, то автоматично излиза от протекцията на Божията благодат и врага-дявола знае какво да прави от там насетне.

(СЛАЙД 7)

ПОСЛАНИЕТО НА ТЕКСТА ДО РОДИТЕЛИТЕ ДНЕС

Искам върху основата на тези три стиха да направя един извод, върху който вече сме мислили преди, но понеже е важен, ще го повторя:

Първо ако едно поколение има възможността да вижда делата на Бога в живота си, и запазва това знание в годините, то ще има Божието благоволение. Вярата ще расте и послушанието ще носи благословенията Божии. Ако това поколение

позволи децата му да растат **БЕЗ ДА ЗНАЯТ** за тези Божии чудеса, тогава тези родители служат не само на незнанието и неверието в сърцата на децата си, но те са отговорни и за бъдещото разрушение на техния цялостен живот. Обратното също е валидно, че ако родителите учат децата си на вяра и доверие в Бога, те служат за тяхното бъдещо благословение и успех и спасение. Това е угодно на Бога и ще донесе награда за такива родители както в този така и в бъдещия свят.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

(Слайд 8)

Извода е че най-важното духовно и житейско училище е **домът**. Най-значимите учители на всяко едно дете са **родителите**. Искам да се обърна към всеки родител днес и да ви кажа:

Може да си отличник в професията си.
Може да изкарваш по 10,000 лева на месец.
Може да имаш много и влиятелни приятели на високи и отговорни постове. Може къщата ти да е като палат и да е подредена по последна дума на модата и техниката. Може да имаш докторска титла, но ако не си възпитал децата си във вяра и доверие в Бога, ти си пропилял всички други придобивки. Ти си пропилял живота си- и своя и на децата си.

Словото ни казва, че ако не станем както децата, в приемането на Божиите истини, няма да влезем в Божието царство.

(СЛАЙД 9)

Лука 18:17 Истина ви казвам: Който не приеме като детенце Божието царство, той никак няма да влезе в него.

Това означава смирение и простота, не гордост и философстване.

Възпитанието на децата е отговорност със вечна значимост и стойност. **Родителю, нямаш право да загърбваш тази си отговорност или да я заменяш с други, които ти преценяваш, че са над нея!!!**

(СЛАЙД 10)

Тук е момента да ви напомня какво казва Бог, като го подчертава и маркира така както е и Закона:

Втор. 6:4 Слушай, Израилю; **Иеова** нашият Бог е един Господ; **6:5** и да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкото си сила. **6:6** **Тя думи, които ти заповядвам днес, нека бъдат в сърцето ти; 6:7 и на тях да учиш прилежно чадата си, и за тях да говориш, когато седнеш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш.**

И Стария и Новия Завети на Библията подчертават тази заповед и насърчават никой родител да не държи децата си настрана от нея. Наш върховен дълг е първо ние да се научим да обичаме Бога и второ, да научим децата си да го правят.

Днешния интернет морал и семейна етика казват неща различни от това което Библията казва доста праволинейно. Те казват:

(СЛАЙД 11)**А) Децата сами ще определят
когато пораснат дали да вярват или не!**

*Ане.Новата шега на деня е: Една
бременна майка попитала млад гинеколог:
Какво ще е детето- момче или момиче!?*

*Когато се роди-отговорил гинеколога- то
само ще реши какво да е!*

Някои родители, смятат че са много
съвременни, като твърдят, че детето трябва
само да се ориентира каква вяра да изповядва.
Иначе вярата му нямало да бъде автентична и
ще е фалшива-наложена от родителите.

Звучи много съвременно и дори логично. Но
нека да ви кажа. Това съвременно мислене,
поражда следните грешни виждания на
родители:

(СЛАЙД 12)**Първо:Аз отказвам да възпитавам деца!**

Ако не възпитаваш детето, ти го обричаш
на злото, защото злото е заложено в неговото
естество.

Притчи 22:15 Безумието е вързано в сърцето на
детето,...

Няма ли да си признаем, всички, че както
децата ни са ни ядосвали, никой друг вероятно
не ни е ядосвал!? Ако откажеш да възпитаваш
детето, ти в действителност го възпитаваш, но
по грешен начин, като не му даваш правилните
ценности. Ако ти си Християнин, и не полагаш
усилия да възпитаваш детето си във вярата и в
Християнските ценности, ти му преподаваш

друг урок. В този „друг“ урок, ти го учиш, че може да гледа на Исус лековерно. Той не е по-важен от новия телевизор, от лозето, или от новата кола, която тате боготвори. Исус не е по-важен от неделното сутрешно излежаване. Исус не по-важен от разходката в Морската градина. Исус може да се окаже за детето ти (поради твоето грешно възпитание) „излишна екстра“. Аз не бих видял проблем в тези неща, ако младите родители са сериозни към вярата си и Бога.

Ако родителите сме сериозни и верни към Бога, тогава може да оставим децата си да се ориентират сами във вярата. Те ще прочетат правилно посланието ни! Проблемата обаче е, че не можем да се похвалим със сериозност, затова трябва да им обясняваме и постоянно да им казваме защо трябва да обичаме Бога. Да зарежа детето си в лабиринта на живота, само да се ориентира. Само някак да намери пътя към Бога и вечността, при факта, че аз съм твърде зает със земни, материални и временни неща. Колко недоносено и апатично виждане!?!? Колко осакатен подход за възпитаване на това което толкова много обичаш и държиш на него- твоя син или дъщеря.

(СЛАЙД 13)

Второ: Вярата ще комплексира детето ми!

Много родители се притесняват, че възпитаването на децата във вяра, може да ги

направи по-свети, по-ограничени, по-скептични към света и много от нещата които света прави.

Това ще стане, когато родителите не са сигурни и стабилни в това което вярват. Ако те се страхуват, срамуват и крият от хората, че са вярващи, че ходят на църква, че се молят и т.н. децата ще изтълкуват това поведение като вяра в нещо, което е лъжа. Ако родителите без страх и срам, имат правилно обяснение и солидни аргументи за това, че вярват в Бога, тогава децата няма да подхождат към вярата неуверено.

Пр.никовой не може да ме обвинява , ако уча децата си че земята е кръгла или че малките светли точки на небето са планети някои от които са много по-големи от земята. Никой не може да ме осъжда, ако науча децата си, че бъркането в контакта е опасно. Те няма нужда сами да бръкнат за да се уверят. Те няма нужда да отидат на космическо пътешествие, за да се уверят! Те няма нужда да обиколят Земята, за да се уверят. *Но от къде на къде можеш да учиш децата си на такива неща, които изглеждат невероятни?*-иронично ще запитам аз. Тогава ти можеш без страх да ми отговориш: *пълно е с доказателства!*

По същия начин стоят нещата и с вярата. Само където в древността ако им кажеш, земята е кръгла те ще ти се присмеят, но са вярвали, че Бог съществува. Днес нещата са точно обратно. Света обаче е същия. Само хората са се променили. Бог е същия, само

хората са се променили. Затова ние трябва да останем на Библейската позиция и да не оставяме децата си на течението на света. Той винаги греши. Днес ни предлага едно хапче за да оздравеем, утре вини производителя за това същото хапче ни е увредило или убило. Не се доверявайте на света, а на Библията за възпитанието на децата си. **Света се променя, Библията, НЕ.**

Притчи 22:6 Възпитавай детето отрано в подходящия за него път, И не ще се отклони от него, дори когато остарее.
И пак

Римл. 12:2 И недейте се съобразява с тоя свят, но преобразявайте се чрез обновяване на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля, - това, което е добро, благоугодно Нему и свършено.

Днес искам да завършим по-рано поради децата. Остават още да разгледаме отношения като:

(СЛАЙД 15)

Б) Аз никога не мога да знам дали правилно възпитавам децата си!

В) Не мога да задържа детето си да слуша Библия

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

А сега историята която искам да разкажа за децата. Автора и е Елин Пелин: Аз познавам една друга жаба – леля ѝ на тази жаба. Чакай за нея да ти разправя. Да видиш каква смешна история. То да е смешна – нищо, ами е глупава. Ще се увериш сам, като ти я разправя.

Леля ѝ на тази жаба там, дето скача, не живееше в нашата градина. Тя живееше далече зад града в едно блато край реката. Това блато не беше много дълбоко, но затова пък беше доста широко. Беше обрасло с шавар(папур) и разни други треволяци и водата му беше топла. Зимно време не замръзваше, лятно – не пресъхваше. Дъното му имаше пясък и тиня – всички приспособления за един удобен жабешки живот. А най-главното – имаше изобилна храна. Мушички, комарчета, някакви сини насекоми, прилични на аеропланчета, и всевъзможни други лакомства.

Там се роди леля ѝ на тая жаба и там отрасна. Да, но тя не беше доволна. Тя се мислеше за някаква необикновена жаба и намираще, че едно такова застояло блато не е за нея. Тя, се смяташе за по-умна от всички жаби и се мислеше, за голяма красавица... И за да бъде още по-хубава, тя си червеше устните, пудреше се и час по час излизаше на брега и оттам се оглеждаше в блатото. То ѝ служеше и за огледало. Тя се държеше надменно с другите жаби, даваше им съвети, гълчеше ги, когато те много крякаха, и им казваше, че те нищо. не разбират от музика.

– Слушайте мене и се учете от мене. – викаше тя; заставаше на някоя буца, надуваше се и крякаше.

Крякаше тая жаба, както всички жаби крякат. Но тя мислеше, че нейният глас е по-чист, по-звънлив, по-сладък и по-упоителен.

Другите жаби слушаха самохвалката и се смееха.

Веднъж надменната жаба се разсърди.

– Напущам ви блатото – каза тя. – Не мога да живея между простаци, които не знаят да ценят моите високи качества. Тук е тясно за мене, задушавам се всред вашия глупав живот. Напущам ви блатото. Ще ида да живея в морето. Мене ми трябва простор и дълбочина. Аз съм хубава, аз съм красива, аз съм умна, имам таланти. Ще ида в морето, там ще се ожена за някой капитан на океански параход. Плюя на вас всичките...

Излезе тая необикновена жаба от блатото и тръгна. След като скача цял ден по сухата трева, която разкървави корема ѝ, тя стигна до реката.

– Река, кажи ми, къде отиват водите ти?

– В морето – отговори реката.

– И аз пътувам нататък – изкряка жабата.

И се хвърли във водата и заплува. Намери ли се веднъж пътя, всичко другото е лесно. Ах, колко ще се зарадва морето, като я види! То навярно никога не е виждало такава умна и хубава жаба. И тръгна нашата жаба, тръгна и вървя, вървя, най-после стигна. Морето се вълнуваше, бучеше. Грамадни вълни се биеха в брега и се пръскаха на прах.

– Как тържествено ме среща морето! – рече жабата и като разпери четирите си крака, скочи в него.

Бух! Удави се жабата! Удави се, защото морето не е създадено за жаби, нито пък жабите за морето.

Жабата трябва да си знае блатото.

Има и друг извод който можем ние да си извадим. Ако си направен за да живееш в морето, защо да правиш свой дом от блатото? Бог ни е сътворил за да бъдем жители на небесен град, да бъдем вечно млади, да живеем без да умираме и творим прекрасни и вечни неща. Защо тогава да се привързваме твърде много към този живот. Привързването към него е опасно, защото може да ни направи да забравим за Вечния живот. Ангажираността ни в този живот може да е полезна, само до толкова, доколкото ни помага да разберем по-добре вечния живот. Искаш ли да си готов за Вечния живот, тогава моли се Бог да те води и пази. Моли се да ти прости греховете и искай да те учи как да живееш за Негова слава.